

Σιούφας και Συνεργάτες
Δικηγορική Εταιρεία

ΜΠΑ 3676/2024: ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΕΥΘΥΝΗΣ ΤΩΝ ΕΚΠΡΟΣΩΠΩΝ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

 WWW.SIOUFASLAW.GR

Με τη με αριθμό 3676/2024 απόφασή του το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών απορρίπτει την ανακοπή κατά διαταγής πληρωμής εκδοθείσης κατά ανώνυμης εταιρίας συσταθείσης κατά το λιβεριανό δίκαιο με καταστατική έδρα στη Λιβερία και πραγματική έδρα στην Ελλάδα. Η απόφαση αποκωδικοποιεί ως ακολούθως τις ιδιαιτερότητες του νομοθετικού πλαισίου ως προς το εφαρμοστέο δίκαιο για τις ναυτιλιακές εταιρίες των οποίων η καταστατική έδρα βρίσκεται σε διαφορετικό τόπο από ό,τι η πραγματική.

Ειδικότερα, ως προς το λόγο ανακοπής του εταίρου, βάσει του οποίου δε νομιμοποιείται παθητικά για την επίδοση της προσβαλλόμενης διαταγής πληρωμής λόγω μη συνδρομής στο πρόσωπό του της ιδιότητας του ομόρρυθμου εταίρου ο συλλογισμός της δικαστικής απόφασης έχει ως εξής:

Το άρθρο 10 ΑΚ, σύμφωνα με το οποίο «η ικανότητα του νομικού προσώπου ρυθμίζεται από το δίκαιο της έδρας του», δε διευκρινίζει ποιο δίκαιο είναι εφαρμοστέο σε περίπτωση που το δίκαιο της καταστατικής είναι διαφορετικό από το δίκαιο της πραγματικής έδρας του νομικού προσώπου. Σύμφωνα με την επικρατούσα στη νομολογία¹ και στη θεωρία ερμηνεία της διάταξης, τα ζητήματα που άπτονται της ίδρυσης και της λειτουργίας του νομικού προσώπου ρυθμίζονται από το δίκαιο της πραγματικής του έδρας.

1 ΟΛΑΠ 2/2003, ΟΛΑΠ 2/1999

Πειραιάς
Νέου Φαλήρου 6^α
Αγ. Ι. Ρέντη, 182 33
τηλ: +30 210 3673000
fax: +30 210 3673070
email: info@sioufaslaw.gr
website: www.sioufaslaw.gr

Θεσσαλονίκη
Νικηφόρου Ουρανού 3
Θεσσαλονίκη, 546 27
τηλ: +30 231 6005800
fax: +30 231 6005899

Πάτρα
Λεωφόρος Όθωνος-Αμαλίας 65
Πάτρα, 262 22
τηλ: +30 261 022654
fax: +30 261 0242971

Ρουμανία
76 Splaiul Unirii, River Plaza Tower A 7th floor
Bucharest, District 4, P.C.040037
τηλ: +40 372 171778
fax: +40 372 171779
email: info@sioufaslaw.ro
website: www.sioufaslaw.ro

Σε αντιδιαστολή με τον κανόνα της πραγματικής έδρας, στο άρθρο 1 του Ν. 791/1978 προβλέπεται ότι ναυτιλιακές εταιρίες που συστάθηκαν κατά τους νόμους ξένου κράτους, εφόσον είναι ή υπήρξαν πλοιοκτήτριες ή διαχειρίστριες πλοίων (πλην σκαφών αναψυχής) με ελληνική σημαία ή είναι εγκατεστημένες ή θέλουν να εγκατασταθούν στην Ελλάδα κατά τους όρους του άρθρου 25 του Ν. 27/1975², όπως αυτό ισχύει κατόπιν της τελευταίας τροποποίησής του με το Ν. 2234/1994, καθώς και οι εταιρίες χαρτοφυλακίου αυτών, υπάγονται, ως προς τη σύσταση και την ικανότητα δικαίου τους, στο δίκαιο της καταστατικής τους έδρας και όχι στο δίκαιο της πραγματικής έδρας της διοίκησής τους. Με το άρθρο 25 του Ν. 27/1975, μάλιστα, αυτή η ρύθμιση επεκτάθηκε και στις αλλοδαπές εταιρίες, πλοιοκτήτριες πλοίων με ξένη σημαία, στις περιπτώσεις που τη διαχείριση των πλοίων τους ασκούν γραφεία ή υποκαταστήματα εταιριών της εν λόγω διάταξης.

Αντίθετα, αν η πραγματική έδρα μιας αλλοδαπής ναυτιλιακής κατά μετοχές εταιρίας μη υπαγόμενης στο εν λόγω ειδικό καθεστώς, βρίσκεται στην Ελλάδα, χωρίς να έχουν τηρηθεί οι προβλέψεις του Έλληνα νομοθέτη περί σύστασης και δημοσιότητας τέτοιου είδους εταιρίας, τότε πρόκειται για άκυρη ανώνυμη εταιρία και ως προς τις συναλλαγές που πραγματοποίησε με τρίτους, λογίζεται ως de facto ομόρρυθμη εταιρία (άρθρο 182 ΑΚ), για την οποία ισχύει το δίκαιο της πραγματικής της έδρας, ήτοι το ελληνικό δίκαιο.

Κατ' επέκταση, για τις υποχρεώσεις της εταιρίας έναντι τρίτων από τις συναλλαγές της, οι εταίροι της ευθύνονται όπως οι ομόρρυθμοι εταίροι δηλαδή εις ολόκληρον με το νομικό πρόσωπο (άρθρο 249 παρ. 1 του Ν. 4072/2012). Σημειωτέον ότι το ίδιο ισχύει και για τις αδικοπρακτικές ευθύνες των διαχειριστών της κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.³ Συνεπώς ο σχετικός λόγος ανακοπής κρίθηκε απορριπτέος.

Ως προς το λόγο ανακοπής του εταίρου με τον οποίο αμφισβητεί μέρος της απαίτησης, λόγω παραγραφής, θεωρώντας ότι ο ίδιος δεν καταλαμβάνεται από το δεδικασμένο της προηγηθείσης τελεσίδικης δικαστικής απόφασης με την οποία αναγνωρίστηκε η υποχρέωση της εταιρίας έναντι του δανειστή και βάσει της οποίας εκδόθηκε η προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής, με το επιχείρημα ότι δεν ήταν διάδικος το δικαστήριο ανέφερε τα εξής:

Σύμφωνα με το άρθρο 329 ΚΠολΔ, «η απόφαση που εκδόθηκε μεταξύ νομικού προσώπου και τρίτου και αφορά δικαιώματα ή υποχρεώσεις του νομικού προσώπου παράγει δεδικασμένο και απέναντι στα μέλη του ως προς τα δικαιώματα ή τις υποχρεώσεις του νομικού προσώπου». Συνεπώς, οι ως άνω εταίροι μιας άκυρης ναυτιλιακής εταιρίας καταλαμβάνονται από το δεδικασμένο της απόφασης που αφορά τις ενοχικές υποχρεώσεις της έναντι τρίτων και δε μπορούν να αμφισβητήσουν το περιεχόμενό της.

Για τους λόγους αυτούς, η εν θέματι δικαστική απόφαση απέρριψε τους σχετικούς λόγους ανακοπής του εταίρου, καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι νομίμως επιδόθηκε η

² Ν. 27/1975 Περί φορολογίας πλοίων, επιβολής εισφοράς προς ανάπτυξιν της Εμπορικής Ναυτιλίας, εγκαταστάσεως αλλοδαπών ναυτιλιακών επιχειρήσεων και ρυθμίσεως συναφών θεμάτων.

³ ΑΠ 261/2001

διαταγή πληρωμής στον ανακόπτοντα αυτήν, λόγω της ως άνω εξομοίωσής του με ομόρρυθμο εταίρο.

Ελισσάβετ-Άννα Βάλβη

Δικηγόρος

**Δ.Μ.Σ. Χρηματοοικονομικού και Θεσμικού Πλαισίου των Αγορών Χρήματος και Κεφαλαίου,
Τμήμα Χρηματοοικονομικής και Τραπεζικής Διοικητικής, Πανεπιστήμιο Πειραιώς**

**LL.M. in Forensics, Criminology and Law,
Law School, Maastricht University**